

§ 6.

Skatten bortfalder eller nedsættes forholdsvis, saafremt den skattepligtige indgiver Ansøgning derom og overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at hans Merindtægt i Henhold til denne Lov helt eller delvis skyldes Livrente, Gave, Lotterigevinst, Ophør af Aftægtsydelse, Indtægt af Livs- eller Ulykkesforsikringssummer eller af Arv, som er tilfaldet den paagældende efter 1. Januar 1915; for Arvs Vedkommende gælder denne Bestemmelse dog ikke ud over 5 pCt. af Arvebeløbet.

Hvis der er paalignet den skattepligtige Tillægsskat i Henhold til Lov Nr. 486 af 13. Oktober 1917, kan Nedsættelse ikke finde Sted til et lavere Beløb end det, der er paalignet som Tillægsskat.

Endvidere kan Skatten bortfalde eller nedsættes forholdsvis, saafremt et her hjemmehørende Selskab overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at Merindtægten helt eller delvis skyldes Udbytte, som er tilfaldet Selskabet som Aktionær eller Andelshaver i et eller flere her hjemmehørende Selskaber, og at dette Udbytte allerede har været medtaget ved Ansættelse til Merindkomstskat. Skattens Nedsættelse kan dog i saadant Tilfælde kun udgøre det Beløb, som af det udbyttegivende Selskab er svaret eller skal svares i Merindkomstskat af det omhandlede Udbytte.

Finansministeren skal i øvrigt være bemyndiget til, naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, at eftergive eller nedsætte Skatten efter nærværende Lov.

§ 7.

Skattepligtige Personer og Selskaber, der som Følge af Bestemmelsen i Lov Nr. 129 af 10. Maj 1915 § 6, 2det Stykke, ikke blev ansat til overordentlig Indkomstskat til Staten for Skatteaaret 1915—16, og som i Medfør af Bestemmelsen i Lov Nr. 254 af 14. Maj 1917 skal ansættes til Merindkomstskat for Skatteaaret 1918—19 efter Reglerne i nævnte Lov, bliver i Stedet for at ansætte til Merindkomstskat efter Reglerne i nærværende Lov.

De nævnte skattepligtige skal derhos for Skatteaaret 1919—20 ansættes til Merindkomstskat efter Reglerne i nærværende Lov af de Beløb, hvormed den skattepligtige Indkomst for nævnte Skatteaar overstiger Gennemsnitsindkomsten for de to af Skatteaarene 1912—13, 1913—14, 1914—15 og 1915—16, i hvilke Indkomsten har været højest.

For Selskaber, der beskattes i Henhold til denne Paragraf, gælder Indkomstprocenten de Skatteaar, for hvilke Skat skal svares, dog at Bestemmelsen i § 3, næstsidste Stykke, bringes til Anvendelse, naar Betingelserne herfor foreligger.

§ 8.

Hvis der er paalignet en Skatteyder saavel Merindkomstskat efter nærværende Lov som Tillægsskat efter Lov Nr. 486 af 13. Oktober 1917, bortfalder Merindkomstskatten, hvis den er mindre end Tillægsskatten, ligesom denne sidste bortfalder, hvis den er mindre end Merindkomstskatten.

§ 9.

Skatten udredes under eet for hele Aaret og forfalder til Betaling for Selskaber og Foreninger den 1. Oktober 1918, for Personer den 1. December 1918. Den inddrives, saafremt den ikke rettidig betales, ved Udpantning. Hvis Forpligtelsen til at udrede Skatten er overgaaet paa et Dødsbo, fritages dette eller Arvingerne ikke for at betale